

Пастушок

Степан Олійник

Там, де в степу за курганом
Хата і сіна стіжок,
Влітку з дідусем Іваном
Ходить малий пастушок.

Вдвох випасають отари
Білих овець і ягнят:
Вийдуть отари з кошари —
Треба давати їм лад!

Пасти, глядіти їх треба
Так, щоб ягнятка росли,
Стежити пильно, щоб з неба
Не нападали орли.

Часом, дивись, із-за яру
Може наскочить і вовк...
Мирно пасуться отари.
Шерсть на них біла, як шовк.

Степ... Квітування повсюди.
Сонце. І співи пташок...
В травах зелених по груди
Ходить малий пастушок.

Дуже він знати бажає
Всі таємниці степів:
Як яка пташка співає,
Назви рослин і жуків.

Вдасться йому відшукати
Квітку незнану якусь —
Зразу біжить розпитати:
— Що це? — Хай скаже дідусь.

Крикне в траві перепілка,
Жайворон спів розлива —

Вмить пастушкова сопілка
Їхні пісні вже співа.

Хлопчик, дідусів коханець,
Марно не тратить хвилини:
В нього повнісінький ранець
Різних пахучих рослин.

Дід погукає Миколі:
— Все! Завертай їх сюди!..
— Зараз! — І от уже з поля
Вівці ідуть до води.

Там, в холодку і затишку,
Взявши машинки до рук,
Знову беруться за стрижку
Дід і Микола-онук.

Точність у кожному русі.
Вовну в мішки і на склад!
Зайде овечка — в кожусі,
Йде без кожуха назад.

Успіхи в них хоч і гарні —
Треба одначе спішити:
Черга до їх "перукарні"
Дуже велика стоїть.

Трудячись цілими днями
В тій степовій стороні,
Батькові в поміч і мамі
Він заробляв трудовні!

...Літо минало.
Микола —
Знову у ріднім дворі.

Тиждень за два уже... школа,
Клас його, друзі старі...
Вчитель погладить борідку,
Встане, всміхнеться на мить:

— Де ж побували ви влітку,
Діти мої? Говоріть!

Матиме що розказати
В класі малий пастушок!
Ось він розклав серед хати
Трави... їх, певне, з мішок!

Вкриті столи вже і лавка
Цвітом пахучих степів:
Травку парує до травки,
В банки складає жуків.

Входить схвильована мама.
— Синку! — гукає вона.—
Глянь ось... яка телеграма.
Радісна всім новина.

Син прочитав: — За побіди,
Доблесть і честь трудову...
— Мамо! На Виставку їду!
З дідом Іваном! В Москву!

— Їду! — пустився стрибати,
Взявся гербарій складать.
— Їду! — й побіг мимо хати
Батькові й діду сказать.

...Станція. Рідні довкола.
Гомін заповнив перон.
З квітами дід і Микола
Входять у п'ятий вагон.

Світяться радістю лица.
Путь їм відкрит! Гудок...
В рідну любиму столицю
Їде малий пастушок.